

28.10.2

90b (משנה ה) → 92a (סיום הפרק)

1. והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: שמות יב, ו
 2. וידבר ה' אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בגי ישראל לך נתתי למשחה ולבגיד לך עולם: במדבר יח, ח
 3. ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה: ויקרא ב, א
 4. כל האנורח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחוח לה': במדבר טו, יג
 5. וזין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחוח לה': במדבר טו, י
 6. וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף: ויקרא ו, כג

- I (גזילות, מעילות, שפחה חרופה, תלוי) אשמות (4) and אשם מצורע ואשם נזיר: משנה ה'
- a all others: come after חטאת
- b all others: must be 2 year-olds (rams) and must be bought with שקלים and be bought with סלעים 2
 i but these two: are yearlings (rams) and are not (necessarily) bought with שקלים
- II 'משנה ו': other areas of precedence
- a just as: all of these follow this hierarchy for performance, they follow it for eating
 i additionally: שלמים from yesterday are eaten before שלמים from today
 ii however: שלמים of yesterday vs. חטאת of today
 1 שלמים of yesterday take precedence ד"מ
 2 חטאת of today take precedence – as they are קדשים קדשי
- III 'משנה ז': preparation of eating קדשים קדשים
- a כהננס: may eat them in any style, roasted, boiled or cooked – per v. 2; למשחה=greatness, like royal food
 i spices:
 1 ד"ש they may put in חולין spices or even תרומה-spices
 2 ד"מ they may not put in תרומה-spices as that may lead to תרומה becoming פסול (as נותר)
- IV question posed: if מקודש clashes with תדיר (e.g. אברי עולה and דם חטאת) which takes precedence?
- a suggested proof: מוספין precede תמיד – although מוספין are (presumably) holier (due to their שבת-connection)
 i rejection: just as מוספי שבת have a “שבת-holiness”, so too תמידי שבת have שבת קדושת שבת
 b suggested proof: מוספי ר"ח precede מוספי שבת ('tho ר"ח is a מועד → קדושה has)
 i rejection: ר"ח defines the מוסף שבת on that day as well
 c suggested proof: מוספי ר"ח precede מוספי ר"ח
 i rejection: as above – ר"ח also impacts on the מוסף ר"ח
 d suggested proof: ר"ח's second argument in favor of ברכת היום following ברכת היין (ברכות ח:א) – ברכת היין
 i even though: the ברכת היום is holier
 ii rejection: ברכת היין also takes on the “flavor” of שבת
 e suggested proof: ר"ח's ruling that if מנחה arrives, say מנחה before מוסף – 'tho מוסף is holier (ר"ח שבת, etc.)
 i rejection: the מנחה of שבת also takes on the שבת קדושת שבת
 f suggested proof: our משנה – שלמים של היום → חטאת של היום do not precede them
 i even though: שלמים are תדיר (→ מקודש קודם) תדיר ומקודש, מקודש קודם
 ii rejection (מצוי) – תדיר, they're just factually more common (מצוי) – תדיר aren't inherently שלמים (רבא)
 1 challenge (ר' הונא בריה דר"י): מצוי is a “תדיר”-consideration; per analysis of פסח vs. מילה (in exemption from מילה) but not מילה, as that is “תדיר”
 (a) defense: “תדיר” there means מצוות which it affects (i.e. it has more מצוות)
 (b) or: relative to פסח it is תדיר
- V question posted: if the תדיר is slaughtered first, is the תדיר then “rush-processed” or is the תדיר completed first?
- a proposal: perhaps a כהן stirs the דם (a la יוה"כ כהן) while the תדיר is slaughtered and offered
- b suggested proof (ר' חנינא מסורא): משנה – שלמים of yesterday precede today's חטאת ואשם
 i implication: if they were today's שלמים parallel to yesterday's – i.e. slaughtered first – חטאת ואשם take priority
 ii rejection: perhaps if both were slaughtered, we begin with שלמים; if the חטאת wasn't yet slaughtered - we ask
 c suggested proof: from ר"ח's response re: ברכת היין וברכת היום; even though (שבת) “came in first”, we still do תדיר
 i rejection: this is parallel to both being slaughtered and coming before us (see above)
 d suggested proof: from ר"ח's ruling re: מוסף before מנחה (even though מוסף “came in”)
 i rejection: once מנחה comes, it is parallel to both being שחוט in front of us
 e Suggestion (made to רבינא): ruling that if he slaughters ק"פ before חצות – פסול (v. 1); if after, but before בה"ע של תמיד, someone mixes the blood until תמיד is brought and then ק"פ brought
 i Rejection: that is a case where the תמיד was already slaughtered (support from language of ruling)

VI 'ח' משנה ח' ר"ש testimony about oil being distributed or burned

- a If anyone saw oil being distributed, he could know for certain that it was either remainder of מנחות or of מצורע של לוג
- b And if anyone saw oil being burned on מזבח, he could know for certain that it was remainder of (כליל) מנחת כהנים
 - i Reason: oil cannot be voluntarily donated to מזבח
 - ii Dissent: ר"ט maintains that oil may be donated to מזבח
- c שמואל according to ר"ט, oil that is donated is נקמץ (like a מנחה) – the קומץ is burned and the rest is eaten (by זכרי כהונה)
 - i Source: v. 3 – (extra word קרבן alludes to gift of oil); parallel to מנחה (קומץ, rest eaten by ז"כ)
 - ii ר"ז support from our משנה ח' ר"ש; ר"ש's observation that any שמן given out is from מנחות → if donated, must be eaten
 - 1 Challenge (אב"י): סיפא indicates that oil is burned; per ר"ש's observation that any burned oil is from מנחת כהן
 - iii אב"י: oil that is donated is burned on the fire
 - 1 observation: ר"ש is challenged from ר"ש, רישא from ר"ש
 - 2 Resolution: ר"ז is a cleaner read – the רישא refers to the שיריים, the סיפא – to the קומץ (of the נדבה שמן)
 - (a) But: אב"י doesn't have an explanation for the רישא
 - (b) Defense (supported by א"י חכמי): רישא is taught in order to introduce the סיפא
 - 3 proposed proof: ר"ע (who allows donated wine)- wine goes to "cups" (for ניסוך); ר"ט's oil to the fire
 - (a) assumption: just as all of wine goes to cups, all of oil goes to fire (support for אב"י)
 - (b) rejection: each is understood differently – all wine to cups, only some oil to fire (קומץ)
 - 4 suggestion (ר"פ): it is a dispute between רבי/חכמים – whether a נדבת שמן is 1 לוג (חכמים) or 3 לוג (רבי)
 - (a) students: dispute is whether a נד"ש is carried forward or limited by its source (באתרה ומינה/אוקי באתרה)
 - (i) אב"י – just as מנחה is donated, so שמן is donated
 - 1. Just as: מנחה is brought with 1 לוג of oil, so too – נסכים;
 - 2. And: just as מנחה is נקמץ and שיריים eaten by כהנים – so too, שמן is נקמץ & שיריים eaten by ז"כ (כר' זירא)
 - (ii) ר"ז – just as מנחה is donated, so שמן is donated
 - 1. Just as: נסכים are 3 לוגין, so too this donated oil must be 3 לוגין;
 - 2. And: just as נסכים all go to the cups, all the oil goes to the fire (כאב"י)
 - (b) ר"פ לאב"י: if they inferred נדבת שמן from מנחה, קרבן מנחה would agree to דון מינה ומינה (לוג 1 →)
 - (i) Rather: רבי infers it from האזרה (v. 4)
 - (ii) Block (ר' הונא בריה דר"י): source using קרבן מנחה also invokes 3 לוגין
 - 1. And: we know that the authority who subscribes to 3 לוגין is רבי → he infers from מנחה קרבן

VII שמואל: pouring נדבה on יין and the המערכה problem

- a Source: v. 5 – יין is also a "pleasing odor on the fire"
- b Challenge: but he may extinguish the fire
 - i Answer1: extinguishing some of the flame isn't considered כבוי
 - 1 Challenge: if someone takes even one coal off the מזבח and extinguishes, violates ל"ת (לא תכבה)
 - 2 Defense: could be case where that is the last coal on the מזבח
 - ii Answer2: of a מצוה (in our case, pouring wine on מזבח) is acceptable
 - 1 Challenge: may not perform תרומת הדשן by extinguishing coal
 - (a) Answer: in that case, he could wait for it to turn to ash and take it out (no need to extinguish)
- c Challenge: ruling that יין, per ר"ע, goes to cups (and oil, per ר"ט, to fire) – but not on flame, due to לא תכבה
 - i Answer: that follows יהודה (דבר שאינו מתכוין); ר"י's ruling is per ר"ש (דבר שאינו מתכוין מותר)
 - 1 Challenge: שמואל holds like יהודה, per his ruling about extinguishing a metal/wood coal in public on שבת (מותר) ר"ש, like דבר שאינו מתכוין; re: (stringent); ר"י יהודה holds like שמואל (לגופה)
 - (a) Answer: in re: מלאכה שא"צ לגופה, holds like יהודה (stringent); re: דבר שאינו מתכוין, like ר"ש (מותר)

VIII ר' הונא if נסכים became טמא, a fire is built on floor of עזרה and they are burnt there, per v. 6

- a Support: from ברייתא
- b Support: שמואל had his student assemble 10 people to publicize this ruling